

Johann Quistorp

**Rector Academiae Rostochiensis Johannes Quistorpius S. S. Theol. D. Profess.
& Eccles. Ad Exequias, quas Maritus moestissimus Dn. M. Georgius Dasenius
Philosophiae Moralis professor celeberrimus Ad hodiernam mediam primam in
templo Jacobaeo paratas cupit, Omnes omnium ordinum Cives Academiae
amanter invitat**

Rostochii: Pedanus, 1632

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77744397X>

Druck Freier Zugang

Quistorp, J.,

in

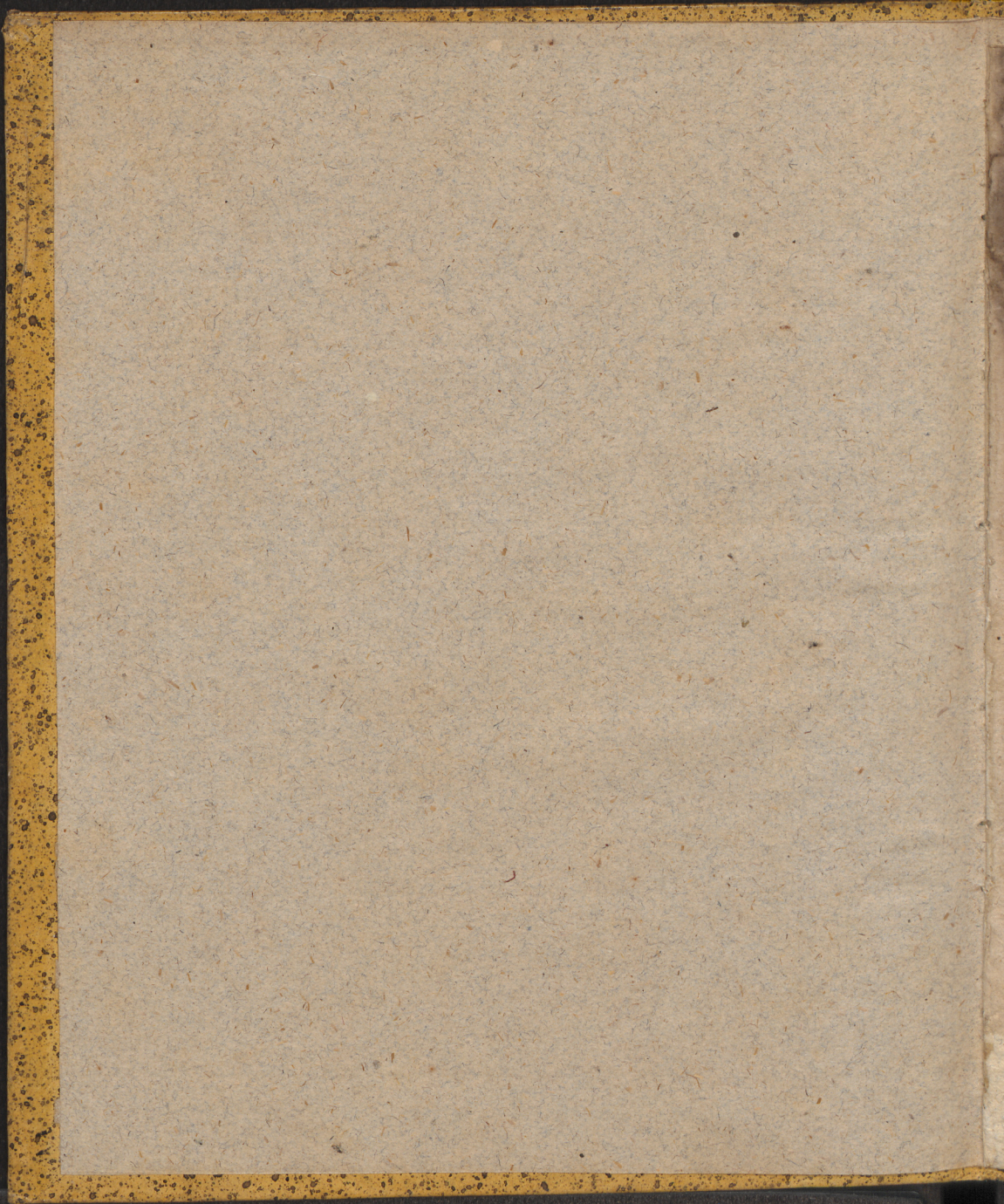
E. Holstein

G. Dase.

Elisab. Holstein ux.

Rost. 1632.

20

RECTOR

Academiae Rostochiensis

123

JOHANNES QUISTORPIUS

S. S. Theol. D. Profess. & Eccles.

Ad

Exequias,

quas

Matronæ pie denatæ

Maritus mæstissimus

DN.

M. GEORGIUS
DASENIUS

Philosophiæ Moralis professor
celeberrimus

*Ad hodiernam mediam primam in templo
Jacobæo paratas cupit,*

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
demie amanter invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M. DC. XXXII.

RECTOR
Academiæ Rostochiensis
JOHANNES QUISTORPIUS
S. S. Theol. D. Professor
& Ecclesiast.

Uantæ, quamq; variæ,
homines, quantisper vi-
tam hanc mortalem vi-
vunt, miseræ exerceant,
nec lingua eloqui, nec ca-
lamus exprimere potest.
Si quis solos morbos, qui
corpus fatigant, sibi recensendos sumat, citius
illum nomina quib9 singulos indigitare debeat,
quam morbi subinde novi propullulantes, defi-
cient. Auget hanc hominis miseriam, quod cum
bruta animalia longe plurima, quæ suis morbis
antilota opponere debeant, natura duce sci-
ant, solus homo morborum suorum remedia
ignoret. Cervi pastu dictamni excutiunt cor-
por: sagittas: à phalangio percussi, cancrorum

esu sibi medentur. Lacorum & Serpentibus idæ,
herba quadam se refovent. Hirundines, vexa-
tis pullorum oculis, chelidonia succurrunt.
Testudo cuniculæ pastu, vires adversus serpen-
tes reficit. Mustela in murium venatu, ruta se
confirmat. Ciconia origano; hederæ apri sibi
medentur in morbis, item cancrorum esu. An-
guis fœniculi succo abijcit exuvium. Draco,
vernæ nauseam sylvestris lactucæ succo re-
stinguit. Pantheræ, adversus aconitum, ho-
minum excrementis sibi medentur. Elephas
Chamæleonte fronde (nam similis est animin-
ti color) devorato. Ursi, cum mandragoræ na-
la degustavere, formicas lambunt. Cervus ve-
nenatis pabulis herba Cynare resistit. Palu-
bes, graculi, merulæ, perdices, lauri folio annu-
um fastidium purgant. Idem faciunt colum-
bæ, turtures, gallinacæ herba, quæ vocatur
Helxine. Anates, anseres, ceteraq; aquatica
herba sideritæ. Grues & similes, junco palustris
Corvus occiso Chamæleonte, qui etiam vi-
ctori nocet, iuro infestum virus exstinguit.
Breviter, nullum est animal, quod non intelli-
gat sua remedia, homo nescit unde corporis re-
media petere debeat, ut ex Aristotele & Plinio
magnis naturæ mystis docet Erasmus. Quæ cum
ita sint.

Non

Non est in medico semper relectum ut age
Experta id re ipsa est *Elisabetha Holstein.*

pietate, modestia, rei œconomicae scientia, & in superandis morbis patientia commendatissima femina, cui jam justa fiunt, varij Hanc morbi per integros viginti quinque annos continuo miserrimam habuerunt, à quibus, multifarijs adhibitis, à doctissimis medicis antidotis, ante supremam vitæ horam liberari non potuit. Nata illa est hic Rostochij, superioris seculi anno Christi Juliano Dionysiano 1573. die decembris tertio, ex pijs & honestis parentibus. Patre Dn. *M. Johanne Holdsteinio* Lubecensi Viro Clariss. & Doctissimo, Philosophiæ apud nos moralis professore dignissimo & Academiæ nostræ, per annos bene multos, Secretario industrio. Matre *Helena Craimejera* femina letissima, & omnium matronalium virtutum decore conspicua. Quæ Avos, proavos, & majores numerat ex nobilissima & præclara Craimejorum apud Uratislavienses familia. Filiam hanc suam parentes, ut ab ineunte ætate, pietatis præceptis imbuerunt, castè pudicèq; educarunt, ita & illam familiæ regendæ assuefecerunt. Cum annum ætatis vicesimum septimum explevisset, nuptias ejus Clarissimus

A 3

& Do-

criticimus VIR DN. *M. Georgina I Jansen*
lophiæ apud nos moralis Professor exi-
mus, ambijt & exambijt. Cujus ipso die 20,
Julij Anno reparatæ salutis 1601. Deo ita mode-
rante, & parentibus, alijsq; quorum consensus
requiritur, consentientibus, thalamos ingres-
sa est. Conjugium inter hos maritatos per il-
los ipsos triginta & unum annos quibus con-
vixerunt, & concors & fœcundum fuit. Ita e-
nim vixerunt, ut rixæ conjugum animos non
dividerent. Et Deo benedicente quatuor ex
se filios natos cernerent. Quorum tres *Johan-
nes Georgius & Nicolaus*, paucos ante annos,
fatis concedentes matrem ad cœlestia præces-
serunt. Quartus, isq; nunc unicus, adhuc su-
perest, Eruditus, ac elegantis Ingenii Vir Juve-
nis *Joachimus Dasenius*, qui illud ipsum quod
avus maternus & Avunculus Secretariatus A-
cademici sustinuerunt officium, non minori
cum laude & industria gerit, Mæstissimi patris
solatium unicum, & spes generis.

Denata hæc nostra, quamvis pie,
suaviter, & concorditer cum mari-
to suo vitam traduxerit: casti pudor-
is decus amaverit, maritique obser-
van-

vantissima fuerit: tamen nec suis con-
jugij tempore caruit difficultatibus.
Per totos quippe ultimos vitæ annos
viginti & quinque cum continuis & va-
rijs conflictata est morbis, scorbuticis
& febrilibus cum primis obnoxia pas-
sionibus. His, die 26. Februarij hujus
anni, arthritidis, & vehemens tussis se as-
sociarunt, quos tortores vehementes
insecutus est horror febrilis, qui per
inæqualia horarum intervalla, jam an-
te à morbis vexatissimam, infestavit.
Conjuncti hi hostes, jam ante exhau-
stas corporis vires, piè denatæ nostræ
plane prosternarunt, & eam nudius
quartus intra sextam & septimam ve-
spertinam vita exuerunt. Egregiam
sane morbi tot tamque validi hostes, vi-
ctoriam reportarunt. Vix ossibus hæ-
rentem superarunt, vita miseriarum
plena,

plena, privarunt, & ut in illam transfiret
vitam effecerunt, ubi à morborum om-
nium & ærumnarum insultu libera-
ta, beatorum mista catui, nunquam
desitura carpit gaudia. Exuvia cor-
poris hodie media prima in templo
Jacobæo terræ matri reddentur, ad
quas eo deducendas, ut Academiæ Ci-
ves frequentes conveniant, eâ quâ par
est diligentiam hortor & moneo P. P.
Rostochij 26. Martij Anno 1632.

vantissima fuerit: tamen n
jugij tempore caruit dif
Per totos quippe ultimos
viginti & quinque cum cont
rijs conflictata est morbis,
& febrilibus cum primis ob
sionibus. His, die 26. Febr
anni, arthriti, & vehemens
sociarunt, quos tortores v
insecutus est horror febril
inæqualia horarum interval
te à morbis vexatissimam,
Coniuncti hi hostes, jam ar
stas corporis vires, pie dena
plane prosternarunt, & ea
quartus intra sextam & sept
spertinam vita exuerunt.
sane morbi tot tamque validi h
cloriam reportarunt. Vix o
rentem superarunt, vita m

